

Koncert u povodu 200. obljetnice smrti W. A. Mozarta (Simfonijski orkestar i Zbor Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu i solisti, 30. 11. 1991.) - programska knjižica

Other document types / Ostale vrste dokumenata

Publication year / Godina izdavanja: **1991**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:116:571161>

Rights / Prava: [Attribution-NonCommercial-NoDerivs 3.0 Unported](#) / [Imenovanje-Nekomercijalno-Bez prerada 3.0](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2025-03-12**

Repository / Repozitorij:

[Academy of Music University of Zagreb Digital Repository - DRMA](#)

LISINSKI

Subota,
30. 11. 1991

Velika dvorana
u 18 sati

Lisinski subotom

MJEŠOVITI ZBOR I SIMFONIJSKI ORKESTAR

Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu

dirigent: **Igor Gjadrov**

zborovođa: **Vladimir Kranjčević**

solisti: **Iva Hraste, sopran**

Cecilija Car, mezzosopran

Hrid Matić, tenor

Neven Belamarić, bas

**KONCERT U POVODU 200. OBLJETNICE SMRTI
W. A. MOZARTA**

program: **AVE VERUM, motet, K. V. 618**
REKVIJEM za sole, zbor i orkestar,
K. V. 626

1. Requiem

Adagio - Requiem aeternam

Allegro - Kyrie eleison

2. Dies irae

Allegro assai - Dies irae,
dies illa

3. Tuba mirum

Andante - Tuba mirum,
spargens sonum

4. Rex tremende

Grave - Rex tremende
majestatis

5. Recordare

Andante - Recordare Jesu pie

6. Confutatis

Andante - Confutatis maledictis

7. Lacrimosa

Larghetto - Lacrimosa
dies illa

8. Domine Jesu

Andante - Domine Jesu
Christe

9. Hostias

Andante - Hostias et
preces tibi Domine

10. Sanctus

Adagio - Sanctus Domine
Deus Sabaoth

Allegro - Osanna in
excelsis

11. Benedictus

Andante - Benedictus qui venit in
nomine Domini

Allegro - Osanna in excelsis

12. Agnus Dei

Larghetto - Agnus Dei qui tollis
peccata mundi

Adagio - Lux aeterna luceat eis
Domine

Allegro - Cum sanctis tuis

U predvorju Velike dvorane: Zabavni program DISKO
Voditelj: IVAN BALENT-TRATINČICA
Gosti: GABI NOVAK i ARSEN DEDIĆ uz ansambli
STJEPANA MIHALJINCA

DVORANA »LISINSKI« pridružuju se večerašnjim koncertom obilježavanju 200. obljetnice smrti WOLFGANGA AMADEUSA MOZARTA, koji je umro 5. prosinca 1791. U našoj sredini ta obljetnica pada u tragične događaje besprimjerne ratne agresije na Hrvatsku, pa će Mozartov predivni Rekvijem biti simbolički poklon pred žrtvama, palim za slobodu naše domovine. A simbolike ima i u tome, što će taj poklon palim herojima izvesti mladi - pripadnici generacija koje i ginu na ratištima, ali koje će isto tako sudjelovati u obnovi ratom opustošenih dijelova Hrvatske. To su studenti Muzičke akademije Zagrebačkog sveučilišta, na čelu s njihovim dugogodišnjim zaslužnim pedagogom, dirigentom međunarodnog ugleda prof. IGOROM GJADROVIM i prof. VLADIMIROM KRANJČEVIĆEM, također uglednim dirigentom, a danas vodećim zborovođom na ovim našim prostorima, posebno zaslužnim za svjetski uspon zagrebačkog studentskog zbora »Ivan Goran-Kovačić«. Od solista sve četvero su studirali na zagrebačkoj Akademiji i danas su članovi Opere HNK Zagreb, gdje pjevaju glavne uloge standardnog repertoara, od Mozarta, Rossinija i Verdija do Wagnera i Richarda Straussa.

Ave verum, po Köchelovu popisu br. 618, jedan je od najslavnijih, a svakako i najljepših moteta u povijesti glazbe. Mozart ga je napisao u godini svoje smrti, ljeti 1791., u Badenu pored Beča, za crkveni obred učitelja i zborovođe Antona Stolla, svog dobrog znanca koji je češće izvodio majstorova crkvena djela. Četrdeset i šest taktova te beskrajno blage nebeske glazbe, skladane u izvorniku za četiri glasa, dvije violine, violu, kontrabas i orgulje, iznosi skrušeni pozdrav, Bogorodičinu porodu **Ave, Verum corpus, natum de Maria virgine.**

Mozart je umirao iscrpljen neimaštinom i bolešću, i nije čudo što su se oko njegove smrti isprele legende, od one da ga je otrovao zavidni dvorski skladatelj Salieri, do one, da je mračnog neznanca, koji mu je potajno naručio hitno skladanje jednog rekvijema,

smatrao glasnikom skore vlastite smrti. A radilo se o lakaju nekog grofa Walsegga iz Stuppacha, koji je i od drugih tada poznatih skladatelja potajno naručivao skladbe, izvodeći ih onda pred prijateljima kao svoja vlastita djela. I pored grozničava truda Mozart nije sasvim dovršio djelo, i njegova je udovica, da bi dobila dogovoreni honorar, pronašla majstorova učenika Süßmayra koji je dovršio partituru, prepisavši najprije i ono ranije skladano, kako razlika u rukopisu kod naručioca ne bi izazvala sumnju. Čak i ako nisu točna najnovija istraživanja, prema kojima je pronađen od Mozarta uredno potpisani ugovor o narudžbi, ubrzo po njegovoj smrti raščišćeno je pitanje autorstva djela, pa ga je već 1792. u Beču dirigirao amater mecena barun van Swieten; prisutan izvedbi, Joseph Haydn ustvrdio je da to jedno djelo samo po sebi Mozartu osigurava besmrtnost.

1. Requiem - »Vječni mir daruj im Gospodine...«; taj početni tekst označava misao cijeloga djela: to je molba za smirenje pokojnika. Ta misao je potcrtana brzim dijelom stavka »Kyrie eleison« (gospodine smiluj se), oblikovanim kao fuga na dvije teme baroknih obilježja, s iznenađujućim tamnim harmonijama.

2. Dies irae - Dan srdbe, slika je Sudnjega dana, slika dramatična, zasopljene glazbe. Ostali stavci do čuvenog Lacrymosa razrađuju u liturgijskom tekstu sadržaj Sudnjega dana.

3. Tuba mirum - pozauna solo donosi temu trublje Sudnjega dana, da bi temu odmah prihvatio bas solo, a zatim i ostali solisti.

4. Rex tremendae u neposrednom je obraćanju tjeskobna molba za milost i spasenje, sa završnim vapajem Salva me - Sapsi me.

5. Recordare Jesu pie - ponovno molba za otkupljenje u pojačanoj tjeskobi pred strahotama Sudnjega dana; stavak je posvećen solističkom kvartetu.

6. Confutatis maledictis - dramatična je

molba da za Sudnjega dana pokojnik pripadne blaženima; gudači čujnim »drhtanjem« podvlače završnu molbu »zaklinjući, ponizno molim.. bri'no mislim na spasenje«.

7. Neposredno se nadovezuje stavak *Lacrymosa* - Najsuzniji od sviju dana - s uvodnim ječajima gudača, s gradacijom koja crta neusporedivu sliku golemog stradalništva, sa zvršnom molbom »daj im mir«.

8. *Domine Jesu* prvi je od dva stavka *Offertorija* (prinošenje žrtvi); molba za oslobađanje duše pokojnika podvučena je pri kraju stavka podsjećanjem *Quam olim Abrahae promisisti* (Kako si' jednom obećao Abrahamu), a koje podsjećanje je Mozart iznio oblikom fuge.

9. *Hostias et preces tibi*. U molbi se spominju žrtve i molitve božanstvu koje se prinose za spasenje umrlih vjernika; na kraju stavka ponovno se javlja fuga »*Quam olim Abrahae*«. - To je posljednji stavak za koji se smatra da ga je napisao sam Mozart. Ostale stavke napisao je *Süssmayr*, vjerojatno po uputama ili bilješkama skladatelja.

10. *Sanctus* je radosna himna Gospodinu, sa završnom malom fugom »*Osanna*«.

11. *Benedictus* je u stvari nastavak teksta *Sanctusa*, a namijenjen je ovdje kvartetu solista (Blažen tko dolazi u ime Gospoda); *Süssmayr* je na kraju tog stavka ponovio fugu *Osanne*.

12. *Agnus Dei* (Jaganjče Božji) u svom je prvom dijelu osnovna molba za vječno smirenje pokojnika. U drugom dijelu težište leži na riječima *Et lux aeterna* - svjetlost vječna neka im svijetli - koju molbu iznosi sopran solo, a prihvaća zbor. Na kraju je učenik još jednom dodao učiteljevu dvostruku fugu *Kyrija*, ali na tekst *Cum sanctis tuis*.

NENAD TURKALJ